

Știință

Samoila

Știm atât de multe lucruri
Și ne-nfumurăm cu asta,
Scormonim și prin nimicuri
Până dă în noi năpasta.

Ținem la părerea noastră,
Siguri că avem dreptate,
Matematica măiastră
Ține loc de suflet, frate!

Dacă ne-am fi întâlnit
Pe o punte din poveste,
Cred că ne-am fi prăvălit
Cu știința-ne în zestre.

Doamne, repede uităm
Că nimic nu moștenim,
De ce, oare, ne certăm?
Nu-i mai bine să iubim?

Ne-ndârjim și tremurăm,
Ținem de păreri cu dinții,
Vrem nimic să nu cedăm,
Convinși de puterea minții.

Sângele din capilare
Răsuțește mintea-n noi,
Șiința cotropitoare
Trage proștii în război!

Bine-am pune cărămida
La locul ei, nu-n piept păros,
Așteptând, precum omida,
O transformare în frumos.